

Vnitřní hodnocení studijního programu s důrazem na kvalitu výuky

Paralelní sekce II

**Soňa Nantlová, Pavlína Studená, Ingrid Procházková, Zuzana Vařejková
(MUNI)**

HKVŠ, 30. 5. 2025

Cíle:

- sdílet přístup MU k vnitřnímu hodnocení SP
- představit 3 hlavní pilíře hodnocení s důrazem kvalitu výuky
- vytvořit prostor pro výměnu zkušeností s dalšími institucemi

Jak na MU vnitřní hodnocení studijního programu funguje?

- jedná se o již univerzitně institucionalizovaný proces (pilotně začalo - na základě inspirace zahraniční praxí - vnitřní hodnocení studijních programů probíhalo na MU již v roce 2009), je jedním ze základních pilířů vnitřního systému zajišťování kvality
- hodnocení probíhá v pětiletých cyklech a účastní se jej tři hodnotitelé/hodnotitelky (zástupce studujících/absolventů, zástupce zaměstnavatelů a akademický pracovník působící v daném nebo příbuzném oboru)
- má formativní charakter a jeho smyslem je poskytovat kritickou reflexi fungování studijního programu, výstupem je plán rozvoje studijního programu
- chceme prostřednictvím vnitřního hodnocení nejen podporovat to, že program nejen formálně splňuje povinné standardy (úzká návaznost na reakreditaci), ale také ověřovat, zda se v něm dobře vyučuje

Náš přístup se opírá o tři provázané oblasti:

1. Důsledná práce s výstupy z učení a “curriculum design”

- *Jsou výstupy z učení nejen formálně správně definované, ale také obsahově relevantní? Funguje jejich provázání uvnitř kurikula celého programu?*

Kvalitní studijní program začíná promyšlenou strukturou, která vychází z jasně stanovených výstupů z učení. Ty tvoří páteř programu – ovlivňují volbu výukových metod, způsob hodnocení i celkovou stavbu studijního programu.

2. Integrace dalších prvků kvality výuky do vnitřního hodnocení

- *Jsou výstupy z učení skutečně implementovány do výuky? A ověřujeme, že jich studující v praxi dosahují?*

Nestačí výstupy pouze deklarovat – je třeba sledovat, jak jsou naplňovány, a reflektovat reálné výsledky výuky. Věnujeme se proto i tomu, jakými způsoby jsou výstupy z učení překládány do pedagogické činnosti, ale i to, jak výuku vnímají studující.

3. Podpora a profesní rozvoj vyučujících a garantů

- *Mají vyučující dostatečné kompetence a nástroje pro to, aby mohli výuku cíleně přizpůsobovat výstupům z učení? A jak je v této roli efektivně podporovat?*

Udržitelnost kvality výuky je nemyslitelná bez systematické podpory vyučujících – ať už formou vzdělávacích akcí, mentoringu, sdílení praxe či dostupnosti analytických nástrojů.

1. Výstupy z učení a curriculum design

Jsou výstupy z učení nejen formálně správně definované, ale také obsahově relevantní? Funguje jejich provázání uvnitř kurikula celého programu?

Výstupy z učení:

- **Formální správnost**
- **Obsahová relevance**
- **Vzájemná provázanost** v rámci kurikula:
 - vertikálně, tj. mezi semestry/ročníky (postupné prohlubování a rozšiřování kompetencí),
 - horizontálně, tj. mezi jednotlivými předměty v rámci jednoho studijního období (vzájemná tematická a metodologická koherence).

Curriculum design („návrh kurikula“ nebo „tvorba studijního plánu“) je systematický proces plánování, organizace a strukturování vzdělávacího obsahu, výukových metod, hodnocení a studijních zkušeností s cílem dosáhnout stanovených vzdělávacích cílů a výsledků učení.

2. Integrace dalších prvků kvality výuky do vnitřního hodnocení

Jsou výstupy z učení skutečně implementovány do výuky? A ověřujeme, že jich studující v praxi dosahují?

Tematické hodnocení na MU na téma *Ověřování výstupů z učení (2024)*

- moderované skupinové rozhovory s vyučujícími, se studujícími
- ověřování probíhá často bez systematické návaznosti na formulované výstupy z učení
- chybí didaktická provázanost (obecné formy hodnocení nepropojené s metodami výuky)
- potřeba metodické podpory pro účinné propojení cílů, výsledků učení a metod hodnocení

2. Integrace dalších prvků kvality výuky do vnitřního hodnocení

Jsou výstupy z učení skutečně implementovány do výuky? A ověřujeme, že jich studující v praxi dosahují?

- ● „curriculum mapping“ (systematické přiřazení výstupů z učení k jednotlivým předmětům)
- ● programové rady (změny v oboru, nové požadavky praxe, shoda mezi kurikulem a výstupy)
- ● SZZ jako ověření programových výstupů z učení
- ● absolventská zpětná vazba a sledování uplatnění
- ● srovnání s obdobnými programy v zahraničí
- ○ portfolia, případové studie a komplexní úkoly jako přirozené nástroje pro integrované ověřování více výstupů najednou
- ○ longitudinální sledování vývoje studujících – ověřuje, že se výstupy budují kumulativně – nejde jen o výsledek na konci, ale cestu k němu

2. Integrace dalších prvků kvality výuky do vnitřního hodnocení

Jsou výstupy z učení skutečně implementovány do výuky? A ověřujeme, že jich studující v praxi dosahují?

- ● studentské hodnocení (výsledky předmětové ankety – kvantitativní odpovědi i slovní komentáře)
- ● absolventská zpětná vazba
- ● zpětná vazba od externích hodnotitelů nebo odborníků z praxe
- ● vzdělávání vyučujících v pedagogických kompetencích
- ○ mentoring nebo supervize pro začínající vyučující, sdílení dobré praxe
- ○ sebehodnocení vyučujících, kolegiální hodnocení výuky
- ○ portfolia vyučujících

3. Podpora a profesní rozvoj vyučujících a garantujících

Mají vyučující a garantující dostatečné kompetence a nástroje pro to, aby mohli výuku cíleně přizpůsobovat výstupům z učení? A jak je v této roli efektivně podporovat?

Vzdělávací
akce

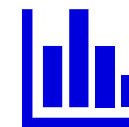
Vzdělávací
aktivity

Učící se
komunita

Podpůrné
prostředí

Průzkumy
terénu

Otázky k diskusi (4 skupiny)

Jak zajišťujete, že jsou výstupy z učení SP nastaveny formálně i obsahově správně?

(Soňa)

Jak zjišťujete, že se vyučujícím daří specifikovat výstupy z učení SP na úroveň vyučovacího předmětu a vybrat vhodné metody výuky a průběžného hodnocení? (Zuzka)

Jak ověřujete, že studující skutečně dosahují výstupů z učení SP (v průběhu i na konci studia) a jaké nástroje a přístupy k hodnocení jsou do toho systematicky zapojeny? (Pavlína)

Jak jsou vyučující a garantující podporováni při práci s výstupy z učení SP?

(Inka)

MUNI